31995R1501

REGULAMENTUL (CE) NR. 1501/95 AL COMISIEI
din 29 iunie 1995
de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului privind acordarea restituirilor la export pentru cereale și a măsurilor care trebuie luate în cazul dereglării piețelor în sectorul cerealelor

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor ([1]), modificat ultima dată de Actul de aderare a Austriei, Finlandei și Suediei și de Regulamentul (CE) nr. 3290/94 ([2]), în special articolul 13 alineatul (11) și articolul 16 alineatul (2),

întrucât trebuie stabilite restituirile la export, sumele corectoare și taxele de export pentru produsele vizate de organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor, ca măsură specială în cazul unei dereglări a pieței, în conformitate cu unele criterii care dau posibilitatea acoperirii diferenței între cotațiile și prețurile produselor din Comunitate și cele de pe piața mondială;

întrucât, dată fiind discrepanța dintre prețurile la care diferite țări exportatoare oferă cerealele pe piața mondială, ar trebui să se ia în considerare cu precădere diferența dintre costurile interne anticipate, iar restituirea ar trebui stabilită ținându-se seama de diferența dintre prețurile reprezentative din Comunitate și cotațiile și prețurile cele mai favorabile care se aplică pe piața mondială;

întrucât, pentru a face posibil exportul de făină albă, crupe, făină integrală și malț, factorii de care trebuie să se țină seama la stabilirea restituirii sunt, pe de o parte, prețurile cerealelor de bază, cantitățile necesare pentru fabricarea produselor respective și nivelul produselor secundare și, pe de altă parte, oportunitățile și condițiile de vânzare a produselor pe piața mondială;

întrucât o cerință a sistemului de sume corectoare prevăzute la articolul 13 alineatul (8) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 este ca acestea să poată face diferențieri în funcție de destinația produselor exportate;

întrucât, în vederea unei administrări eficiente a fondurilor comunitare și pentru a ține seama de posibilitățile de export pentru produsele în cauză, ar trebui să se prevadă ca restituirile și taxele de export pentru produsele enumerate în articolul 1 literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 să fie stabilite prin cerere de ofertă pentru o cantitate dată;

întrucât, în scopul asigurării unui tratament egal pentru toate părțile interesate din cadrul Comunității, cererile de ofertă trebuie organizate după principii uniforme; întrucât, în acest sens, deciziile de deschidere a cererilor de ofertă ar trebui publicate împreună cu o comunicare de cerere de ofertă în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*;

întrucât ofertele trebuie să conțină date necesare evaluării lor și trebuie însoțite de anumite angajamente oficiale;

întrucât ar trebui stabilită o restituire maximă sau o taxă minimă de export; întrucât procedura respectivă asigură alocarea tuturor cantităților vizate;

întrucât pot apărea situații pe piață când aspectele economice ale exporturilor avute în vedere atrag după sine oprirea organizării licitației, în loc de stabilirea unei restituiri sau taxe de export;

întrucât garanția de participare la licitație ar trebui să asigure faptul că toate cantitățile exportate se exportă conform licenței emise în urma licitației; întrucât obligația respectivă poate fi îndeplinită numai dacă ofertele depuse se mențin; întrucât garanția trebuie reținută în consecință dacă ofertele sunt retrase;

întrucât trebuie stabilite norme metodologice pentru ca ofertanții să fie notificați în legătură cu rezultatul cererii de oferte și ca licențele necesare să fie emise pentru exportul cantităților alocate;

întrucât, în scopul stabilirii restituirilor la export pentru produsele enumerate în articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 și în scopul evitării necesității de a introduce verificări pentru depistarea celor mai mici variații ale cantităților din materialele de bază și fără nici un efect notabil asupra calității produsului, ar trebui adoptată o metodă standard de evaluare; întrucât analiza conținutului de cenușă al produselor fabricate s-a dovedit cel mai eficient mijloc tehnic de evaluare a cantității de cereale de bază utilizate; întrucât analiza ar trebui efectuată conform aceleiași proceduri în întreaga Comunitate;

([1]) JO L 181, 1.7.1992, p. 21.
([2]) JO L 349, 31.12.1994, p. 105.

întrucât acordarea restituirilor la export pentru cerealele importate din țările terțe și reexportate în țările terțe nu se justifică; întrucât restituirile, în consecință, ar trebui acordate numai pentru produsele comunitare;

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor metodologice de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole [1], modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1384/95 [2], impune ca, în cazul în care restituirile diferă în funcție de destinație, plata restituirii să fie condiționată în special de prezentarea dovezii că produsul a fost importat în stare nealterată în țara terță sau într-una din țările terțe pentru care este valabilă restituirea; întrucât, în ceea ce privește cerealele, singura restituire inferioară celei aplicabile la exporturile în țările terțe în ansamblu este cea privind exporturile în Elveția și Liechtenstein; întrucât, pentru a evita obstrucționarea majorității exporturilor comunitare prin solicitarea dovezii cu privire la sosirea la destinație, trebuie găsite alte mijloace prin care să se asigure faptul că produsele pentru care s-a plătit restituirea aplicabilă la toate țările terțe nu se exportă în țările menționate anterior; întrucât, în acest scop, ar trebui să se renunțe la necesitatea prezentării dovezii cu privire la sosire în toate cazurile exportului efectuat pe cale maritimă; întrucât certificatele întocmite de autoritățile competente ale statelor membre care precizează că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității la bordul unui vas adecvat transportului maritim sunt considerate o garanție suficientă;

întrucât, conform articolului 16 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92, se pot adopta măsurile corespunzătoare în cazul în care cotațiile sau prețurile de pe piața mondială pentru unul sau mai multe din produsele menționate în articolul 1 din regulamentul respectiv ating nivelul prețurilor comunitare și dacă există probabilitatea ca situația să continue sau să degenereze, dereglând astfel sau amenințând să deregleze piața comunitară; întrucât, în acest scop, trebuie asigurată o aprovizionare suficientă cu cereale; întrucât, în acest scop, pot fi percepute taxe de export, iar emiterea licențelor de export poate fi suspendată total sau parțial;

întrucât, deoarece situația prevăzută în articolul 16 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 poate surveni relativ brusc, Comisia trebuie să aibă posibilitatea de a suspenda eliberarea licențelor de export în orice moment;

întrucât prezentul regulament înglobează și adaptează la condițiile actuale ale pieței dispoziții din Regulamentul (CEE) nr. 1533/93 [3] al Comisiei, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 3304/94 [4]; întrucât, în consecință, regulamentul în cauză trebuie abrogat;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului de gestionare a cerealelor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Restituirile la export, taxele de export prevăzute în articolul 16 din prezentul regulament și sumele corectoare prevăzute în articolul 13 alineatul (8) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92, în cazul produselor enumerate în articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din regulamentul respectiv, se stabilesc în special în funcție de următorii factori:

(a) prețurile aplicate pe piețele comunitare reprezentative și evoluția acestora, precum și cotațiile înregistrate pe piețele țărilor terțe;

(b) costurile de comercializare și cele mai favorabile costuri de transport de pe piețele comunitare reprezentative până la port sau alt loc de export, precum și costurile de expediere pe piața mondială;

(c) în cazul produselor prelucrate, cantitatea de cereale necesară pentru fabricarea acestora;

(d) perspectivele și condițiile care reglementează vânzarea produselor relevante pe piața mondială;

(e) preocuparea de a evita dereglarea pieței comunitare;

(f) aspectul economic al exporturilor avute în vedere;

(g) limitele cantitative și bugetare care decurg din acordurile încheiate în conformitate cu articolul 228 din tratat.

Articolul 2

Dispozițiile primului paragraf din articolul 13 alineatul (8) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 se aplică la toate produsele menționate în articolul 1 alineatul (1) literele (c) și (d) din regulamentul respectiv și la produsele menționate în articolul 1 din regulamentul respectiv, exportate sub forma bunurilor enumerate în anexa B.

Dispozițiile articolului 13 alineatul (8) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 se aplică la produsele menționate în articolul 1 alineatul (1) litera (c).

Articolul 3

Sumele corectoare sunt variabile în funcție de destinație.

Articolul 4

(1) Restituirile la export pentru produsele enumerate în articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 și taxele de export prevăzute în articolul 15 din prezentul regulament se pot stabili prin cerere de ofertă.

Condițiile în care are loc cererea de ofertă trebuie să garanteze accesul egal pentru toate persoanele stabilite în Comunitate.

[1] JO L 351, 14.12.1987, p. 1.
[2] JO L 134, 20.6.1995, p. 14.
[3] JO L 151, 23.6.1993, p. 15.
[4] JO L 341, 30.12.1994, p. 48.

Cererile de ofertă trebuie să se refere la restituirea sau la taxa de export.

(2) Deciziile de a emite cereri de ofertă se adoptă în conformitate cu procedura stabilită în articolul 23 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92.

(3) Deciziile de a emite cereri de ofertă trebuie să fie însoțite de publicarea comunicărilor de cerere de ofertă întocmite de către Comisie, care prevăd în special datele la care pot fi depuse ofertele, precum și departamentele relevante ale statelor membre la care trebuie trimise.

(4) Deciziile de a emite cereri de ofertă și comunicările de cerere de ofertă se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Între publicarea comunicării de cerere de ofertă și prima dată de depunerea a ofertelor trebuie să treacă cel puțin cinci zile.

Articolul 5

(1) Părțile interesate depun ofertele în scris sau prin oricare mijloace scrise de telecomunicații la departamentul competent al statului membru.

(2) Ofertele trebuie să indice:

(a) referința cererii de ofertă;

(b) numele și adresa ofertantului;

(c) tipul și cantitatea produsului care va fi exportat;

(d) restituirea la export per tonă sau, dacă este cazul, taxa de export per tonă, exprimate în ECU.

(3) Ofertele sunt valabile numai dacă:

(a) se produce dovada, înainte de expirarea termenului stabilit pentru prezentarea ofertelor, că ofertantul a depus garanția de participare la licitație;

(b) sunt însoțite de un angajament scris privind prezentarea, pentru cantitățile acordate și în termen de două zile de la primirea notificării de atribuire în temeiul articolului 7 alineatul (3), a unei cereri de stabilire în avans a restituirii la export sau, dacă este cazul, a unei cereri de stabilire în avans a unei taxei de export egală cu valoarea licitată;

(c) nu cuprind alte condiții decât cele prevăzute în comunicarea de cerere de ofertă.

(4) Ofertele prezentate nu pot fi retrase.

Articolul 6

Ofertele se deschid de către departamentele competente ale statelor membre. Acestea nu se deschid în public. Persoanele autorizate să fie prezente la deschiderea ofertelor au obligația de a respecta confidențialitatea procedurii de deschidere a ofertelor. Comisia este notificată imediat cu privire la oferte, fără menționarea numelor ofertanților.

Articolul 7

(1) Pe baza ofertelor notificate, Comisia hotărăște, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 23 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92, stabilirea unei restituiri maxime la export sau, dacă este cazul, a unei taxe minime de export sau neadoptarea nici unei alte măsuri în legătură cu cererea de ofertă.

(2) Dacă se stabilește o restituire maximă la export, contractul se acordă ofertantului sau ofertanților ale căror oferte sunt egale sau mai mici decât restituirea maximă.

Dacă se stabilește o taxă de export minimă, contractul se acordă ofertantului sau ofertanților ale căror oferte sunt egale sau mai mari decât taxa minimă.

(3) Departamentele competente ale statelor membre vizate notifică în scris rezultatul ofertelor tuturor ofertanților imediat după decizia Comisiei.

Articolul 8

(1) Licențele de export se eliberează ofertanților câștigători după primirea de către departamentele competente ale statelor membre a cererilor acestora pentru eliberarea licențelor de export și în legătură cu cantitățile care le sunt acordate.

(2) În secțiunea relevantă a cererilor de eliberare a licenței și în licențele propriu-zise se precizează destinația specificată în reglementarea prin care se emite cererea de ofertă. Licențele trebuie să atragă după sine obligația exportării la destinația precizată.

Articolul 9

Garanțiile de participare la licitație se eliberează:

(a) dacă ofertele nu sunt acceptate;

(b) dacă ofertantul câștigător a produs dovada cu privire la depunerea garanției prevăzute în articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1162/95 [1] al Comisiei.

Dacă angajamentul prevăzut în articolul 5 alineatul (3) litera (b) nu este îndeplinit, garanția de participare la licitație se reține, cu excepția situațiilor de forță majoră.

Articolul 10

Restituirile la export pentru produsele enumerate în articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 se stabilesc cel puțin o dată pe lună.

---

[1] JO L 117, 24.5.1995, p. 2.

Articolul 11

(1) Restituirile la export pentru făina albă de grâu, făina de borceag, făina de secară, crupele de grâu, făina de grâu integrală și malț se stabilesc ținând seama de calitatea cerealei de bază necesare pentru producerea a 1 000 kg de produs. Cantitățile cerealelor sunt prevăzute în anexa I.

(2) Conținutul de cenușă al făinii albe se determină folosind metoda de analiză definită în anexa II.

Articolul 12

Restituirile pentru produsele enumerate în articolul 1 alineatul (1) literele (a) (b) și (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 se achită după producerea dovezii privind originea comunitară a produselor.

Articolul 13

Fără a aduce atingere articolului 18 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87, nu se solicită dovada încheierii formalităților vamale privind eliberarea pentru consum la achitarea restituirilor stabilite prin cererea de oferte, cu condiția ca titularul de activitate să demonstreze că o cantitate de cel puțin 1 500 tone de produs din cereale a părăsit teritoriul vamal al Comunității la bordul unui vas adecvat pentru transportul maritim.

Această dovadă se furnizează prin următoarea aprobare certificată de autoritatea competentă pe exemplarul de control menționat în articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87, privind documentul administrativ unic sau documentul național care dovedește că bunurile au părăsit teritoriul vamal comunitar:

„Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95"

„Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95"

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13"

„Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95"

„Export of cereals by sea — Article 13 of Regulation (EC) No 1501/95"

„Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 1501/95, article 13"

„Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13"

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13"

„Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13º., Regulamento (CE) nº. 1501/95"

„Viljan vienti meriteitse — Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla"

„Export av spannmål sjövägen — Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95".

Articolul 14

În cazul în care comerciantul face dovada încheierii formalităților vamale privind eliberarea pentru consum în Elveția sau Liechtenstein, valoarea restituirii la export la exporturile „în toate țările terțe", stabilită printr-o cerere de ofertă, se reduce cu diferența dintre valoarea respectivă și valoarea restituirii la export în vigoare pentru destinațiile menționate anterior la data atribuirii contractului.

Articolul 15

În cazul în care condițiile stabilite în articolul 16 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 sunt îndeplinite în legătură cu unul sau mai multe produse, se pot adopta următoarele măsuri:

(a) se poate aplica o taxă de export. Se poate stabili o sumă corectoare. Aceste taxe și sume corectoare pot diferi în funcție de destinație;

(b) emiterea licențelor de export poate fi suspendată total sau parțial;

(c) cererile de acordare a licenței de export aflate pe rol pot fi respinse în întregime sau parțial.

Articolul 16

Dacă nu există o cerere de ofertă, taxa de export care trebuie colectată este cea aplicabilă la data îndeplinirii formalităților vamale.

Totuși, taxele de export aplicabile la data prezentării cererilor de acordare a licenței se aplică, la solicitarea părții interesate, solicitare prezentată în același timp cu cererea de acordare a licenței, la exporturile care vor fi efectuate în termenul de valabilitate al licenței.

Articolul 17

În situații de urgență, Comisia poate aplica măsurile menționate în articolul 15 litera (b). Aceasta notifică statul membru cu privire la decizia adoptată și o publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 18

Regulamentul (CEE) nr. 1533/93 se abrogă. Totuși, acesta continuă să se aplice pentru licențele emise înainte de 1 iulie 1995.

Articolul 19

Prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 iulie 1995.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iulie 1995.

Pentru Comisie

Franz FISCHLER

Membru al Comisiei

ANEXA I

	Cod CN	Conținut de cenușă (exprimat în mg) per 100 g de făină albă, crupe și făină integrală	Număr de kg de cereale per 1 000 kg produs
1. Făină de grâu comun, grâu spelt sau borceag	1101 00 15 100	0- 600	1 370
	1101 00 15 130	601- 900	1 280
	1101 00 15 150	901-1 100	1 180
	1101 00 15 170	1 101-1 650	1 090
	1101 00 15 180	1 651-1 900	1 020
2. Făină de secară	1102 10 00 500	0-1 400	1 370
	1102 10 00 700	1 401-2 000	1 080
3. Crupe și făină de grâu comun integrală	1103 11 90 200	0- 600	1 370
4. Crupe de grâu dur și făină de grâu integrală	1103 11 10 200	0-1 300 (sită cu ochiuri de 0,160 mm)	1 500
	1103 11 10 400	0-1 300	1 340
	1103 11 10 900	peste 1 300	1 260
5. Malț, neprăjit	1107 10 19		1 300
	1107 10 99		
Malț, prăjit	1107 20 00		1 520

ANEXA II

Metode de stabilire a conținutului de cenușă din făina albă

Aparatura

1. Cântar de laborator sensibil la 0,1 mg, cutie cu greutăți corespunzătoare.

2. Cuptor electric acoperit, cu curent de aer adecvat, cu termometru și dispozitiv de reglare.

3. Vase de ardere rotunde, cu fundul plat (circa 5 cm diametru intern, înălțime maximă 2 cm); preferabil din aliaj de aur și platină sau cuarț și porțelan.

4. Exsicator (cu diametrul intern de circa 18 cm), dotat cu gât și placă perforată, din porțelan sau aluminiu.

   Agent de deshidratare: clorură de calciu, pentoxid de fosfor sau gel de silicon colorat în albastru.

Metoda

1. Greutatea probei de testare trebuie să fie între 5 și 6 g. Dacă este făină albă al cărei conținut de cenușă în raport cu substanța uscată ar putea depăși 1 %, greutatea probei de testare trebuie să fie între 2 și 3 g. Greutatea probei de testare poate fi rotunjită până la valoarea cea mai apropiată de 10 mg; toate celelalte cantități se cântăresc până la valoarea cea mai apropiată de 0,1 mg.

2. Chiar înainte de utilizare, vasele trebuie încălzite în cuptorul electric la temperatura de incinerare la greutate constantă; de obicei 15 minute sunt suficiente.

   Vasele se răcesc apoi în exsicator la temperatura de laborator, în condițiile indicate în alineatul (7).

3. Se pune proba de testare în vas și se întinde în strat neted fără grămezi. Înainte de incinerare, se umezește proba de testare cu 1-2 ml alcool etilic.

4. Se așază vasele la gura cuptorului, lăsându-se ușa deschisă. Când substanța încetează să facă flacără, se împing vasele în cuptor. După închiderea ușii cuptorului, trebuie menținut un curent de aer adecvat, dar nu atât de puternic încât să sufle substanța afară din vase.

5. Incinerarea trebuie să ducă la combustia totală a făinii albe, inclusiv a particulelor murdare de funingine din cenușă. Arderea se consideră completă dacă reziduul este aproape alb după răcire.

6. Temperatura de incinerare trebuie să ajungă la 900 °C.

7. Când incinerarea este completă, se scot vasele de cuptor și se pun pe o foaie de eternit timp de circa un minut să se răcească, apoi se așază în exsicator (maximum patru vase odată). Exsicatorul închis se plasează lângă cântar. Vasele se cântăresc când sunt complet răcite (cam după o oră).

Rezultate

1. Marja de eroare: când conținutul de cenușă nu depășește 1 %, rezultatele unui test dublu nu trebuie să difere cu mai mult de 0,02 unități conținut de cenușă; când conținutul de cenușă depășește 1 %, diferența nu trebuie să depășească 2 % conținut de cenușă. Dacă diferența depășește aceste limite, testul se repetă.

2. Conținutul de cenușă trebuie exprimat la 100 părți materie uscată și se rotunjește până la 0,01.